

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16828/2023
30.08.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Ристић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Филип Лазић, адвокат из ..., ради издржавања и заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизијама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 43/23 од 09.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 30.08.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ ревизије тужиоца и тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 43/23 од 09.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 1489/21 од 21.09.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе као из поднеска тужиоца од 16.12.2021. године. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да на име доприноса за издржавање тужиоца плаћа месечни износ од 10% од редовних новчаних примања која остварује, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, почев од подношења тужбе 21.09.2021. године до 04.07.2022. године, на текући рачун тужиоца отворен код банке, према ближем означању у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, према туженој је одређена мера заштите од насиља у породици, тако што јој је забрањено да узнемирава тужиоца и наложено јој да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава спокојство тужиоца. Ставом четвртим изреке, према тужиоцу је изречена мера заштите од насиља у породици, тако што му је забрањено да узнемирава тужену и наложено му је да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава њено спокојство. Одређено је да мере заштите у породици остају на снази годину дана, почев од пресуђења 21.09.2022. године и да изјављена жалба не задржава извршење пресуде о њиховом одређивању. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио обавезивање тужене да доприноси његовом издржавању преко досуђеног износа од 10% до траженог износа од 20% од редовних новчаних примања, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, као и у делу у коме је тражио да суд одреди мере заштите од насиља у породици којима би се туженој

забранило да се приближава тужиоцу на удаљености мањој од пет метара. Ставом шестим изреке, одбачена је противтужба у делу којим је тражено утврђење да је тужени-противтузилац извршио насиље у породици, угрожавањем душевног здравља и спокојства тужене-противтужиље. Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 43/23 од 09.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П2 1489/21 од 21.09.2022. године у ставу четвртм и у делу става петог изреке, којим је одбијен тужбени захтев да суд одреди мере заштите од насиља у породици, којима би се туженој забранило да се приближава тужиоцу на удаљености мањој од пет метара и у ставу седмом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става петог изреке, тако што је обавезана тужена да на име свог доприноса за издржавање тужиоца уместо досуђеног износа од 10% плаћа укупан износ од 15% од редовних месечних примања која остварује, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање почев од 21.09.2021. године као дана подношења тужбе до 04.07.2022. године, уплатом на означени текући рачун тужиоца, а у преосталом делу става петог изреке, за досуду преко 15% до тражених 20% од редовних месечних новчаних примања тужене умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбачене су жалбе тужиоца изјављене против става другог изреке првостепене пресуде као недозвољене. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене пресуде донете у другом степену, тужилац, због погрешне примене материјалног права и тужена, због погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба парничног поступка, су благовремено изјавили ревизије.

Тужилац и тужена су благовремено поднели одговоре на ревизију супротне странке.

Врховни суд је на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), испитао побијану пресуду и нашао да су ревизије неосноване.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође, другостепени суд није учинио неку од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, пошто пресуда садржи оцену битних жалбених навода, као и разлоге о битним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена је мајка тужиоца, рођеног ...1998. године, у време пресуђења апсолвента ... факултета Универзитета у Београду, у статусу самофинансирајућег студента. Тужилац живи сам у стану површине 150 м² у Београду, који је стечен у току трајања брака његових родитеља. Отац тужиоца и тужена су прекинули заједницу живота 2018. године, након чега је тужена наставила да живи у наведеном стану са тужиоцем и ћерком, тужиочевом сестром. Стан је предмет тековинског спора између бивших супружника. У току трајања заједничког живота између парничних странака учестало је понашање које одступа од стандарда

нормалног опхођења и комуницирања, квалификује се као дрско, злонамерно и безобзирно понашање, које је ескалирало физичким сукобом дана 12.06.2021. године. Тужена живи у свом другом стану почев од 09.11.2021. године, чији је власник и на коме њена мајка има право доживотног плодоуживања. У актуелним околностима постоји умерени ризик за понављање насилног понашања, па пошто постоји више судских поступака између чланова породице, мишљење органа старатељства је да је целисходно изрицање мере заштите од насиља у породици, садржине као у усвајајућем делу првостепене пресуде. Укупне месечне потребе тужиоца везане за живот и школовање су 50.000,00 – 60.000,00 динара месечно. Он се запослио дана 04.07.2022. године. Тужена је запослена, са месечним примањем од 278.614,91 динара. Власник је аутомобила произведеног 2007. године. Нема обавезу издржавања трећих лица, издржавању пунолетне ћерке, сестре тужиоца, не доприноси.

Наведено чињенично стање је утврђено правилном оценом изведених доказа, за које су дати јасни и потпуни разлози, које прихвата и овај суд.

Неосновани су наводи ревизија тужиоца и тужене да је побијана пресуда донета погрешном применом материјалног права.

Одредбом члана 155. став 2. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/2005, 72/2011 и 6/2015) прописано је да пунолетно лице које се редовно школује има право на издржавање од родитеља спрам њихових могућности, до навршене 26. године. Тужилац је у време закључења главне расправе и доношења пресуде имао 24 године, био је у статусу апсолвента ... факултета, у току парнице запослио се дана 04.07.2022. године, па је правилан закључак нижестепених судова да му као пунолетном детету на редовном школовању припада право на издржавање од родитеља до времена када је почео да остварује приходе. Имајући у виду чињеницу да су тужиоцу по студијском програму остали само полагање испита и завршне обавезе везане за дипломирање, а редовност његовог високошколског образовања изведеним доказима није доведена у сумњу, не могу се прихватити као основани ни наводи ревизије тужене да је изостало утврђење битних чињеница које опредељују право тужиоца на издржавање. Обавеза тужене одређена је по диспозицији тужиоца у проценту од њених редовних месечних примања по члану 162. став 2. Породичног закона, допринос је одређен у висини законског минимума, па имајући у виду елементе који по члану 160. Породичног закона условљавају потребе повериоца издржавања, односно могућностима дужника издржавања, по оцени Врховног суда материјално право правилно је примењено.

Супротно наводима обе странке, чињенице везане за дужину и начин испољавања насиља у породици, као и процењена могућност понављања насиља у актуелним породичним односима, правилно су вредновани, те су одређене мере заштите компатибилне испољеном насиљу, а све у складу са одредбама чланова 197. и 198. Породичног закона. Чињенице да странке живе на различитим адресама а насиље није поновљено након што се тужена иселила са адресе на којој тужилац актуелно живи, чине неоправданим ревизијске наводе да је у сврху спречавања даљег насиља било неопходно изрећи и меру заштите од насиља у породици забраном туженој да се приближава тужиоцу на удаљености мањој од пет метара.

Правилно је одлучено и о парничним трошковима на основу члана 207. Породичног закона.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**